

Hét hirtelen befejezés

Első

Zócsik János hentes volt egy áruházban.

Soha nem ölt embert.

Kétszer gondolt rá, mi lenne, ha a vele szemben lévő agyoncsapná. De mindkétszer visszatartotta magát.

Zócsik János egyszer azért dühödött fel, mert kinevették, másodszor azért, mert nem nevettek az egyik viccén.

A feleségét egy ékszerüzlet előtt állva pillantotta meg először, nagyon megtetszett neki, hazáig kísérte. Másnap is találkoztak véletlenül, aztán valahogy házasságot kötöttek, isten se tudja, hogyan.

Ha Zócsik János agyonütötte volna azt, aki nevetett rajta vagy azt, aki nem nevetett a viccén, Zócsik János akkor nem kötött volna házasságot, legalábbis akkor nem, amikor valójában megnősült, mert akkor börtönben ült volna.

Talán gyereke se született volna

Második

Zócsik János hentes volt egy áruházban.

Soha nem ölt ember

Harmadik

Zócsik János a magyar történelemben annyi szerepet se játszott, mint egy pocok, de nem akarjuk sértegetni. Az emberek általában kis szerepet játszanak a magyar történelemben, kisebbet, mint egy pocok.

Zócsik Jánossal lehet tréfálkozni, jól megtermett ember, szentigaz, de megfontolt, nehezen jön ki a sodrából.

Aki az elsőt és a másodikat elolvasta fentebb, de elég, ha csak az egyiket, az tudja, Zócsik János nem ölt még embert.

Már negyvenéves is elmúlt, de még nem ölt embert.

Aki az elsőt elolvasta, az hosszan olvashatott Zócsik Jánosról, aki a másodikat, az a lényegét ismerte meg, aki a harmadikat, jelen írásunkat böngészi, az újdonságokat talál az előző kettőhöz képest.

Például azt, hogy Zócsik János szülei tömeggyilkosok voltak. Édesapja az olasz máffia szolgálatában állt, anyja itt Magyarországon mézárolt. Zócsik János mindkét szülőjét elfogta a rendőrség, és elítélte az igazságszolgáltatás.

Zócsik János apja ugyan az olasz maffiánál dolgozott, de magyar volt, egyik barátja unszolására hagyta el az országot a hetvenes években.

Nem tudjuk, Zócsik Jánosnak hány gyermeke van, de reméljük, hogy bármennyien is vannak, egyik se sodródik a bűn útjára, hanem törvénytisztelő lesz, mint apjuk.

Zócsik Jánost én nem ismerem, mégis írok róla.

Én gyakran írok nem ismert emberekről, például Zócsik István, Zócsik Zoltán.

Zócsik Zoltán alacsony, egyáltalán nem hasonlít Zócsik Jánosra se, Zócsik Istvánra se.

Ha valaki nem ismer valakit, attól mé

Negyedik

A negyedik a harmadik után jön (és előzi az ötödiket).

Ha egy hét tagból álló sor negyedik tagjához jutunk, akkor a közepén tartunk. A csütörtöki nap tehát kitétetett ebből a szempontból.

Azt szeretnénk, hogy mostani hét írásunk felcserélhető legyen, tehát az első lehessen hatodik, az ötödik lehessen második.

Szeretjük a rendet, de most nem arról van szó, hanem próbáljuk meg, hogy az első a hatodik, az ötödik a második. Úgy is érthető lesz.

Azt szeretnénk, ha feltennék a kérdést, az első miért első, az első legjobb helyen az első helyen van?

Én ezeken gondolkodom, de aki olvassa soraimat, ő is ezen gondolkodik. A mérnök, a geodéta találkozik a művem fölött, eltávolodik napi gondjaitól, és közeledik hozzám.

Aki akar, a negyedikről már most áttérhet a hetedikre, én ezt nem tehetem meg, most a negyediket írom, majd következik az ötödik, hatodik, csak azután a hetedik.

Tudok róla, hogy némelyek belejavítanak mások szépirodalmi szövegeibe, oldalakat húznak ki, ezt a mostanit nem lehet kijavítani, mert szándékosan biztonsági zárat csempészek bele.

Nem kérem, hogy a negyedik után olvassák el a hatodikat.

Azt se kérem, hogy az összes elolvasása után olvassák el még egyszer végig, majd harmadszor is, de harmadszor úgy, hogy először a másodikat, utána a harmadikat, majd az ötödiket, aztán a negyediket, utána az elsőt, utána a hetediket, végül a hatodika

Ötödik

Művünk címe Hét hirtelen befejezés, eddig elégedetlenek vagyunk, mert sokkal hirtelebbs befejezéseket reméltünk az elmondottak után.

De még három végződhet hirtelen befejezéssel, váratlanul. Idegesítővel, nyugtalanítóval.

Zócsik János nézte a Híradót, valaki megmentette a pápát a kígyómarástól, rádobott a kígyóra egy pokrócot és addig ütlegette a gaz, beste tekerzőt, míg mozdulatlaná, halott tetemmé vált.

Zócsik János is hasonló hőstettekre vágyott.

Még nem ölt embert, de lelki élete sokkal magasabb rendű volt annál, hogy megelégedjen azzal, ha az úr ítélőszéke előtt áll, pusztán azt mondhatta el gyarlóságai ellentételezéseként, hogy nem ölt embert.

Zócsik János a szegények pártfogója szeretett volna lenni.

Bárhol szakítjuk félbe az ötödiket, az ugyan váratlan, de értelmetlen.

Ám ha tetszeni fog valakinek, akkor mi tévedtünk, akkor hirtelen lesz, és akkor megfelel a címben vállaltaknak.

Zócsik János most már nem gondolkozott azon, hogy pályát módosítson. Marad hentes, de az élet más területein úgy él, hogy példát mutasson az ismerőseine

Hatodik

Zócsik János amellet, hogy nem ölt még embert, szexuális élete nem kiegyensúlyozott, stabil.

Ennél sokkal többeket érdekel munkavégzése.

Zócsik János hentes, ha valahol helyettesíteni kell egy hentest, mindenki azonnal Zócsik Jánost hívja, mert szakmájában olyan kiemelkedő személyiség. Egyesíti magában a legkiválóbb erényeket. Zócsik Jánost a munkatársai is szeretik, a vásárlók is.

Zócsik János legjobb barátjának hiányzik a fél tüdeje. Borzasztó látvány, nem is taglalom. Mennyi emberi nyomorúság, százezrek, ki se mernek mozdulni otthonaikból, nehogy láthatóvá váljanak.

Zócsik Jánost rokonai nevelték, említettük, mindkét szülője gyilkosságok sorát követte el. Zócsik Jánost az iskolában gyakran gúnyolták osztálytársai a szüleivel, az egész város, az egész ország tudott róla.

Szerencse, hogy érző asszonyok vették körül a gyermek Zócsik Jánost, elmagyarázták, hogy szülei olyat tettek, ami nem helyes, megsimogatták a fejét, aztán azt is elmondták, hogy ennek ellenére szeretheti, szeretnie kell anyukáját és apukáját.

Zócsik János boldogan emlékezett anyukájára és apukájára, amikor ők hosszú börtönbüntetésüket töltötték, arról nem is szólva, hogy apukája Olaszországban raboskodott.

Beengedték-e a börtönb

Hetedik

Zócsik János, ma.

Retteg az egyedüllétől, Győr közelében lakik, egy kis faluban, naponta bejár a megyeszékhelyre henteskedni.

Folyton keresi a társaságot tehát, mondom, attól fél, öregkorára magára marad, idősök otthona, gyógyszerek, ritkuló látogatások.

Miért nem köt két évente házasságot, úgy gyerekei lennének, sok, vagy miért nem köt legalább egyetlen házasságot azzal, aki a legjobbnak, leghűségesebbnek tűnik?

Mindig azt hozza fel, szexuális problémái vannak.

Mintha a házasságban élők nemi élete nem lenne sokszor félreértésekkel terhes, kelően át nem élt.

Gyakran beszélgetek vele, bármiben akar az ember segíteni, mindig csak legyint, és ugyanazokat a mondatokat ismétli, bár én folyton mást és mást találok ki.

Négy vagy öt fiatal hölgyet bemutattam neki, egyikről se mondta, hogy csúnya, buta vagy egyébként nem tetszik, de láthatjuk, most is egyedül él, és retteg az idősök otthonától.

Én nem tudok Zócsik Jánosért többet tenni, nem vehetem a vállamra, nem vihetem el a boldogság szigetére. Így is azt érzem, elkényeztetem, ő jóformán csak elmegy dolgozni, de ügyeit mi intézzük a családommal, sokszor nálunk vacsorázik.

Segítsen más Zócsik Jánosnak!

Zócsik János egy erej